

[Bomholt.]

undskyldning, således som det ærede medlem var pligtig til mellem danske mænd. Det ærede medlem taler om sit ophold i koncentrationslejrene. Mærker det ærede medlem ikke visse følelser i sig, når socialdemokrater og andre nu skal sidde i de koncentrationslejre, hvor det ærede medlem har siddet? Føler det ærede medlem ikke, at der her er noget på færde, som i virkeligheden rammer ethvert samvittighedsfuldt menneskes samvittighed? Har det ærede medlem glemt sine lidelser? Skal de føres videre til andre?

Første næstformand (Arnth Jensen): Det ærede medlem hr. Martin Nielsen har ordet for en kort bemærkning.

Martin Nielsen: Jeg agter overhovedet ikke at tage et ord i mig eller at give nogen som helst undskyldning for, hvad jeg har sagt her. Hvad jeg har sagt, er sandhed, den bitre sandhed om, hvad der skete dengang.

Første næstformand (Arnth Jensen): Det ærede medlem hr. Bomholt har ordet for en kort bemærkning.

Bomholt: Jeg betoner i det høje tings nærværelse, at det ærede medlem altså talte usandhed.

Første næstformand (Arnth Jensen): Det ærede medlem hr. Martin Nielsen har ordet for en kort bemærkning.

Martin Nielsen: Usandhed! Usandhed om det ærede medlem hr. Bomholt, der var i stand til som leder af et parti at komme igennem disse år mere velfriseret end nogen-sinde tidligere.

Udenrigsministeren (Gustav Rasmussen): Jeg skal bestræbe mig for at besvare de spørgsmål, som er stillet til mig, siden jeg forrige gang havde ordet.

Må jeg først gøre en bemærkning til et punkt, som det ærede medlem hr. Viggo Starcke fremdrog, idet han spurgte, hvorledes det forholdt sig med andre landes bemyndigelse til at underskrive og ratificere den atlantiske traktat. Herom må jeg sige, at der ikke for regeringen foreligger endelige oplysninger for alle de interesserede landes vedkommende. Om nogle af dem ved man, at den offentlige debat i deres parlamenter vil finde sted, efter at traktaten er underskrevet; det gælder De Forenede Staters kongres, og det gælder det britiske parla-

ment, hvor sagen dog forleden var genstand for en fremstilling af udenrigsministeren. For Norges vedkommende har vi netop fået meddelelse om, at man dér agter at følge den samme fremgangsmåde som i Danmark: at foreslå stortinget at bemyndige regeringen til at underskrive og senere ratificere traktaten.

Det ærede medlem fru Ragnhild Andersen fortalte, at der i Washington var afgivet ordre på våben til et meget stort beløb, og udtalte frygt for de økonomiske følger her i landet. Jeg tror, at det ærede medlems ængstelse er meget betydeligt overdrevet. Det er netop meningen, at et forbedret forsvar ikke skal tilvejebringes på bekostning af den økonomiske genrejsning, der nu er godt i gang. Det er den danske regerings ønske og hensigt, at udbedringen af forsvaret ikke skal gå ud over levefoden og den økonomiske genrejsning, og det er ikke blot den danske regerings ønske og hensigt, men det er tillige den amerikanske regerings erklærede politik.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen omtalte igen forholdet mellem den atlantiske traktat og De Forenede Nationers bestemmelser i pagten om regionale aftaler. Jeg kan henvise til, hvad jeg allerede har sagt derom, men vil kun yderligere gøre opmærksom på, at man ikke finder det fuldstændige svar i de artikler fra pagten, som det ærede medlem læste op, artikel 52 og 53, men at man ikke mindre og ikke mindst må hæfte sig ved artikel 51, der udtrykkeligt anerkender medlemsnationernes ret til selvfor-svar individuelt og kollektivt.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen omtalte påny den danske delegations stilling til de forelagte forslag om nedrustning, og det ærede medlem sagde, at regeringens ræsonnement var dette, at da det ikke var lykkedes at tilvejebringe international enighed om en nedrustning, måtte Danmark slutte sig til Atlantpagten. Deroverfor indvendte det ærede medlem, såvidt jeg forstod, at den danske delegation jo selv havde stemt imod det fremsatte forslag til nedrustning, og derfor kunne man altså ikke anstille det ræsonnement, han tillagde regeringen.

Må jeg ikke have lov at minde om, hvorledes det virkelig forholder sig. Der blev på De Forenede Nationers møde i Paris nu i efteråret af sovjetregeringen stillet forslag om, at stormagterne skulle reducere deres rustninger med en trediedel uden hensyn til det nuværende rustningsniveau. Det blev allerede under debatten derom sagt, at dette forslags gennemførelse ville være